

Lördag, äntligen helg och tid för lite skådning. Spännande väder med lågtryckspassage och vindar från nordsektorn. Det ihållande regnet gjorde att jag höll mig inne större delen av dagen i väntan på uppehåll och vid fyratiden såg regnet äntligen ut att lätta. Inspirerad av Christer Olsson som ringt och berättat om en fjällpipare på sydsträck över Eggegrund tänkte jag ge mig ut och leta pipare som förhoppningsvis tryckts ned av regnet.

Eftersom Lövstaslätten är så välbevakad åkte jag till slätterna norr om Uppsala istället. Vid Forkarby hittade jag en spännande harvad stubbåker och stannade för att spana av fältet. På andra långsamma tubsvepet över fältet fastnade ögonen på något som rör sig - ett markant ögonbryn - en fjällpipare!! Strax intill står ytterliggare en fjällpipare och fyra ljunpipare. Läckert!

Ragnar Hall, som just kammat noll på Lövstaslätten, tillkallas och anländer efter 20 minuter. Efter att ha visat honom fjällpiparna åker vi ner mot Sundbro flygplats. Över fälten i söder hittar jag en falk som hittills med brun ovansida som hänger mot vinden och bråkar med några kajor, tornfalk säger jag till Ragnar som genast avbryter mig "Den har ju ljust huvud!". Vi hinner konstatera att den har vitt huvud, brun ovansida och ljus kropp innan den landar på ett plöje och försvinner. "Aj då, det där var nog en aftonfalk" konstaterar vi båda och snabbt och försöker vi omdirigera oss för att om möjligt säkerställa bestämningen.

Efter en god stund spanande ger vi upp, falcken går ej att återfinna. Innan vi åker hem gör jag ett stopp för att spana av omgivningarna en sista gång innan vi svänger ut på väg 272. Jag plockar fram tuben och börjar spana.

Med lugn och sansad röst säger jag till Ragnar: "Här sitter en varfågel, näeee... det är ju en svartpannad törnskata!".

RH: "Äh, lägg av - du skojar?!?"

JS: "Kolla i min tub då..." (fortfarande lugn röst)

RH: "MEN, det ÄR JU EN SVARTPANNAD TÖRNSKATA!!!" (upphetsad röst)

JS: "Ja, jag sa ju det!"

I en buske c:a 250 meter söder om oss sitter den med huvudet rakt emot oss. När fågeln vänder på sig och visar sig i profil kan jag inte hålla mig längre utan brister ut i ett vrål, "F_N VA LÄCKERT!!!".

Jag springer efter kameran i bilen och närmar mig törnskatan för att dokumentera medan Ragnar ringer runt för att få fågeln utlarmad då vi båda saknar BMS. Klockan är 18:40 och med den stundande "Kulturnatten" i Uppsala är det förmodligen en och annan skådare som blivit varma innanför västen så innan skymningen faller hinner blott en handfull skådare fram till platsen.

Törnskatan hade den goda smaken att stanna kvar även under söndagen då många bilar snurrade i området. Törnskatan är fortfarande i skrivandets stund kvar och på tisdag förmiddag den 11/9 fanns skådarsällskap från Värmland, Dalarna, Hälsingland m.m. i området. Som en bieffekt av alla skådare i området har ett flertal pilgrimsfalkar, blå kärhökar och annat skojigt hittats.